

borttaget et Kringel= eller Bøgelgarn, der hængte paa Bele paa Landet ved Fjorden nedenfor Uggelhusene, den anden Gang, de kom igjen, have de ei borttaget noget af de paa Landet forefundne Garn; men dog findes ikke det ringeste Spor af, at nogen Rettens Betjent disse 2de Gange har været med, uagtet at Saadant dog burde have slet i Analogi med Plafaten af 28de August 1790, der udtrykkelig befaler, at ved ulovlig Bundgarns Optagelse i Limfjorden (hvor Fiskeriet dog er ulige større end i Randers Fjord) altid skal være tilstede en af Rettens Betjente eller en af Driggheden dertil beskiftet Person tilligemed tvende Vidner, da dette nu findes at have været efterladt, saa følger det ligeledes deraf, at de inkvirerende Fiskere vare uberettigede til at anholde og borttage noget Fiske=redskab paa egen Haand og de Frisenvold Løsegaard give Privilegier (forfaavidt deraf er fremkommen under Sagen), give Fiskerne heller ikke nogen Hjemmel dertil, og uden saadan særdeles Tilladelse kunde det ligesaa lidt være tilladt Frisenvold Fiskeforpagtere, som enhver Anden udenfor, paa egen Haand at bemægtige sig Uggelhusenes Beboeres Fiskeredskaber, efter at foran allegerede Plafat var publiceret, uden Medhjælp af de der anordnede Rettens Betjente. — Under det Thingsvidne, som i Anledning af dette i Maret 1795 borttagne Garn samme Aar er bleven ført ved Frisenvold Birkething, er det bevist, at endel af Uggelhusbeboerne, der kom ned til Fjorden til Fiskeforpagteren og de Personer, som vare i Følge med ham, den sidste Gang disse vare der for at inkvirere, have viist dem grove og brugt en uanstændig Opførsel imod Inkvirerterne, men naar man paa den anden Side vil betragte, at Fiskeforpagteren, som formeldt, var uberettiget til paa egen Haand at foretage Inkvisition, for derefter at bemægtige sig og siden at bortføre Fiskegarn fra de Indstævnte, saa kan man anse, at begge Parter have været in culpa, de første, fordi de propria autoritate foretog sig Inkvisitionen, og de sidste fordi de beegnede dem paa en grov og uanstændig Maade; men da det dels ikke er bevist, hvem eller hvormange af Uggelhusbeboerne have gjort sig skyldige udi de Skjælds- og Ubequemorsord, hvormed Fiskeforpagteren og hans underhavende Folk, efter nogle Vidners Forklaring ere blevene beegnede og tiltalte, og der dels heller ikke fra det Synspunkt er neblagt nogen Paastand til Straffidelse, saa ville de af Uggelhusmændene udtalte utilbørlige Ord efter slige Omstændigheder uden videre Straf alene blive at mortificere, men iøvrigt kan begge Parter's Forhold kompenseres med hinanden.

Ved et Thingsvidne, som er bleven ført herved Retten, begyndt 8de December 1795, og et do. fra Randers Bythingsret, begyndt den 14de August s. A., er det bevist, at Uggelhusbeboerne drive Fiskeri paa Grundene med Kringel= og andre Garn; mange af Vidnerne have selv været med at fiske med disse Garn, men dog altid paa Grundene, andre Vidner forklare, at de have set disse Garn ligge i Vandet ligeledes paa Grundene. — Naar man nu holder disse Vidners Forklaringer imod de Vidners Udsigende, som efter det i Maret 1790 førte Thingsvidne have vundet, at disse samme Garn vare af det Slags, som brugtes i Seildybet for at fange Lax med og store Ørreder, saa kan begge disse, skjøndt forskjellige Vidners Forklaring, efter de logiske Regler dog og bestaa med hinanden, saaledes at Kringelgarn kan bruges til Fiskeriet baade paa Grundene og i Seildybet. Da nu Fiskeriet paa Grundene ei er nogen ene Rettighed for Frisenvold Løsegaard, og Uggelhusbeboerne eiheller kan anses deraf at være udelukkede, forsaavidt deres Eiendomme støde til Fjorden, saa kan deres Kringelgarn in genera ei kvalificere sig til Konfiskation, men vel in specie, naar de findes at staa i Seildybet, og denne Mening strider heller ikke i nogen Maade imod den under Sagen fremlagte saakaldte Erklæring af 15de November 1786, hvorved 3 Mænd paa egne og øvrige Uggelhusbeboeres Begne have forpligtet sig til et at lade sig finde enten med Vaade eller andre Fiskeredskaber udi Strømmen, Seildybet, eller paa saadanne Steder, som skulle blive til Præjudice for Frisenvold Herstabs Rettigheder, og ihvorvel, at den i Retten foreviste Original af nysnævnte saakaldte Erklæring er skreven paa slet Papir, hvilket ogsaa endvidere kan ses udi Slutningen af det ved Randers Bythingsret i Maret 1790 erhvervede og foran paaberaabte Thingsvidne, hvor det selv samme Dokument ses at have været anbudet til Indlemmelse, og for det Andet kunde det efter slige Omstændigheder være Lovsmaal underkastet, om de andre Uggelhusbeboere ogsaa have givet de 3 Mænd, hvis Navne findes at være underskrevne, Fuldmagt til paa deres Begne at indgaa nogen saadan Forpligtelse, saa kan Erklæringen, alt dette uanset, dog intet Udslag gjøre i Sagen; thi denne saakaldte Erklæring kan ikke anses at paalægge de Indstævnte enten andre eller stærkere Forpligtelser, end hvis Opfyldelse Gieren af Frisenvold Løsegaard ifølge de dette Fiskeri forundte Privilegier ellers kunde have Ret til at fordre. At de Indstævnte kunne have folgt Lax, som endel Vidner have forklaret, det kan ikke sælde dem eller geraade dem til Strafs Lidelse, saalænge der intet Bevis er fremsført, om at nogen Lax ved dem er bleven fanget i Dybet. — Paa Grund af alt Foransførte og Sagens øvrige forefundne Beskaffenhed

Fjendes for Ret:

Den Frisenvold Løsegaard tilkommende Forret til at fiske midtstrøms eller i Seildybet fra bemeldte Løsegaard ned til Udbyhøi samt til at optrække deres Garn paa begge Sider, bør fremdeles